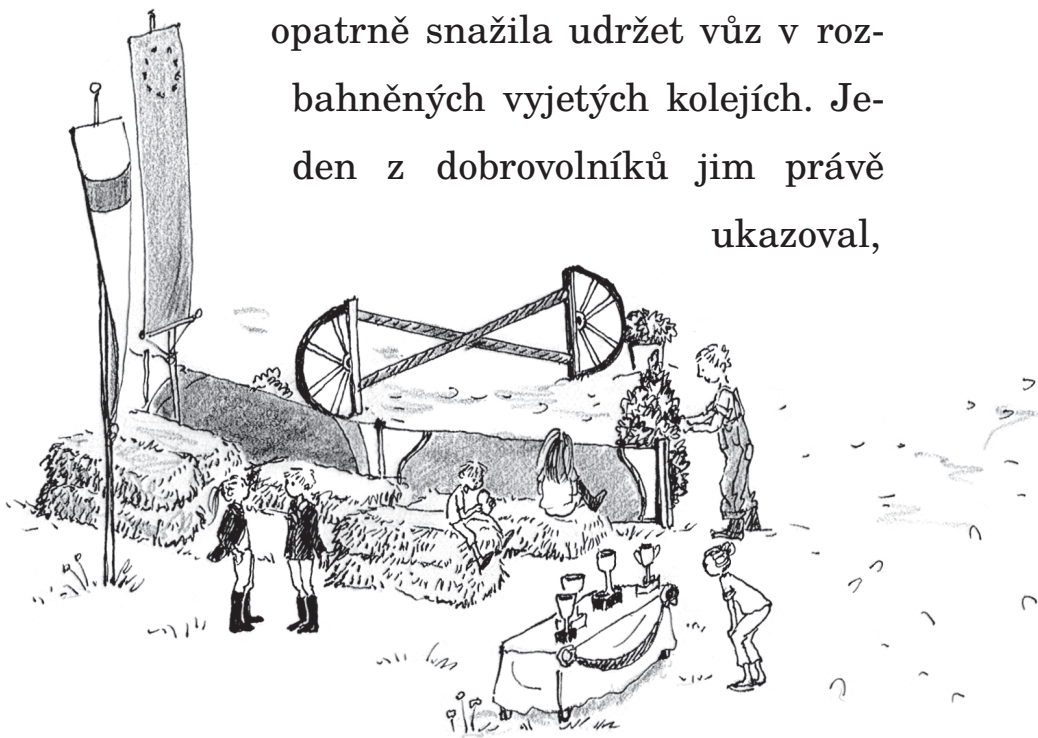

2. kapitola

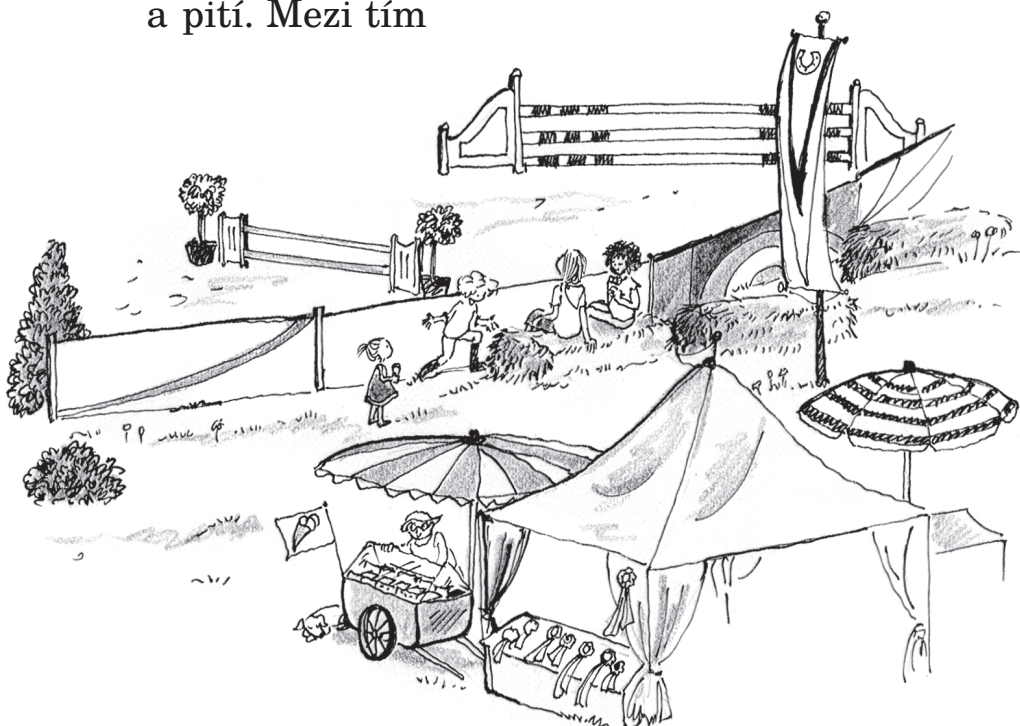
„Ty jo, tolik koní pohromadě jsem ještě nikdy neviděla!“ vykřikla vzrušeně Saša s obličejem nalepeným na okénko auta.

„Rozhodně to vypadá na velkou událost, že?“ souhlasila maminka, která se opatrně snažila udržet vůz v roz-
bahněných vyjetých kolejích. Je-
den z dobrovolníků jim právě
ukazoval,

že mají projet branou na obrovskou louku. Na trávě tu v řadách za sebou parkovala spousta aut, nákladáků a přívěsů.

Turnaj se konal na farmě vzdálené zhruba dvacet minut jízdy od Willow Springs. Na pozemku patřícím k majestátní hrázděné budově se nacházela tři velká kolbiště, mezi nimiž se táhla řada plátěných prodejních stánků nabízejících jídlo a pití. Mezi tím

vším se proplétali diváci a jezdci se svými koňmi.

Saša vylezla z auta a pustila se za mamkou přes parkovací plochu. Ve vzduchu byla cítit vůně pošlapané trávy a koňského potu. Čím více se přibližovaly k hlavnímu kolbišti, tím vyšší se jim zdály být překážky, které na něm byly rozmístěny. V kruhu právě cválala mladá dívka a mířila ke skoku, který vypadal vyšší než samotný kůň! Když se hřebec odrazil a bez větší námahy překážku zdolal, Saša zatajila dech. Jestlipak to někdy s Fabiánem také zvládnou?

„Sašo, Sašo!“ ozvalo se volání.

Dívka se usmála, když uviděla své dvě kamarádky, jak na ni mávají jako o život. Jedna z nich měla na sobě růžové tričko s obrázkem poníka sestaveným z třpyti-

vých kamínků a rezavé vlasy jí splývaly až k ramenům, druhá, ta s karamelovými kudrnami kolem jemného obličejce, se na ni přátelsky zubila od ucha k uchu. Obě dvě stály frontu na párek v rohlíku.

„Podívej, mami, Charlie a Fany z ranče!“ zatahala Saša maminku za ruku.

„Aha, už je vidím!“ kývla maminka. „Pojďme je pozdravit!“ a hned vykročila směrem k děvčatům.

„Tak jsi opravdu dorazila!“ vítala Fany Sašu a její úsměv se zdál být ještě širší než před chvílí. „Rebeka nám říkala, že tě tu možná uvidíme!“

Saša představila kamarád-
kám svou mamku a rozhlédla
se kolem sebe. „Tady je to vážně
boží! Kdy přijdou na řadu Julie s Rebekou?“

„Nejspíš už brzy,“ zaclonila si Charlie oči dlaní. „Na kolbišti, kde probíhá juniorský turnaj, totiž právě dostavěli nový parkur.“

Fany souhlasně přikývla. „Jestli chcete, můžete si sednout k nám. Našly jsme si místa se skvělým výhledem.“

Poté, co si všechny koupily párek v rohlíku, je Charlie s Fany zavedly k řadě balíků sena vyrovnaných kolem kolbiště.

„To jsou ta skvělá místa?“ zeptala se nevěřicně paní Kennetová.

„Ano, přesně tak,“ uchichtla se Charlie mile. „Nejsou tedy moc reprezentativní, bohužel.“

„Ne, ne, to je v pořádku,“ ujišťovala ji rychle paní Kennetová a posadila se na jeden z balíků. „Náhodou jsou docela pohodlná!“ prohlásila potom.

Saša se vmáčkla mezi maminku a Fany. Sotva se uvelebila, do kruhu nakráčelo několik jezdkyň. Všechny měly na sobě tmavě modrá saka, krémové rajtky a na hlavách jezdecké přilby, ale Saša mezi nimi okamžitě poznala Julii podle světlého culíku, který jí zpod helmy vykukoval ven.

„Tamhle je Julie,“ zašeptala vzrušeně a ukázala prstem.

„Rebeka je tam taky,“ rozesmála se Fany. „Vidíš, vepředu, jako vždycky.“

Saša přelétla očima skupinku závodnic a uviděla Rebeku, jak v jejím čele kráčí k první překážce.

„Co to dělají?“ tázala se udiveně paní Kennetová. „A kde jsou poníci?“

„Jezdkyně mají dovoleno si před závodem obejít všechny překážky,“ vysvětlovala

zkušeně Fany.

„Aby si mohly

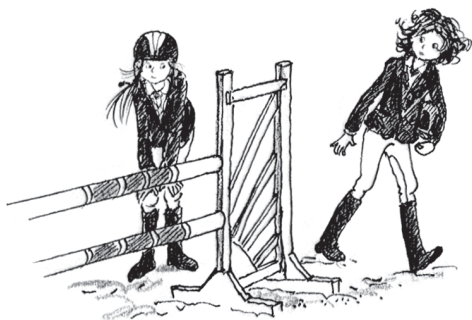
odkrokovat

vzdálenost

mezi jednotli-

vými skoky

a rozhodnout se, jak koně povedou a kde provedou obrat.“

Saša počínání jezdkyň napjatě sledovala. Ten parkur je ale složitý!

Když prohlídka překážek skončila, přijžděly závodnice na kolbiště na svých ponících jedna po druhé. První jezdkyňě absolvovala celou trasu bez chyby a dívky ji za to odměnily hlasitým potleskem. Druhá i třetí závodnice shodily každá po jedné překážce, a obě proto byly potrestány čtyřmi trestnými body.

